

Do Dublina. I dalje.

Ivan Matić *

"Ma koji me vrag tjerao da obučem stopalice?! Prokleta pomodarstvo, generacija Z i ostale izgubljene podjele!" mrmljao si je u bradu tata Medić stišćući se na gotovo sasvim praznoj tribini. Ruke je zavukao u džepove, šal momčadskih boja navukao preko njuške i stisnuo se na sjedalo dodijeljeno godišnjom ulaznicom. No, na vanjskoj temperaturi pri kojoj se smrzava i gazirani napitak, ništa nije pomagalo. Pa tako niti dvoje stopalice, koje su ostavljale gole gležnjeve i tako ga približavale pripadnicima znatno mlađih i manje logikom vođenih generacija. Odlučio je ustati i početi lagano poskakivati ne bi li se zagrijao. Ionako na ovoj tribini nikom nije mogao smetati, jer u nekoliko redova iznad i ispod njegovih šapa gledatelja nije niti bilo.

*Fakultet primijenjene matematike i informatike, Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku, email: imatic@mathos.hr

Nikakvo iznenađenje, s obzirom na vremenske uvjete te na, još važnije, dovoljan broj odigranih prvenstvenih kola kako bi i najveći optimisti još jednu sezonu proglasili propalom.

"Nije bitno kako igramo ni koliko je hladno, momčad je na samom dnu i na meni je da ih podržim." razmišljao je tata Medić hodajući tribinom lijevo-desno, dok je sučev zvižduk označio prekršaj u napadu njegove momčadi. Bраниč se protivničke momčadi, inače sitni pretrenirani mladić, prepun mišića, snage, tetovaža i gela za kosu, stao prevrtati terenom u blizini svog gola držeći se za nogu. Tatu je Medića pri tome izuzetno podsjećao na delikatesu koja se u njegovim krajevima tako ponosno vrtjela kraj vatre na drva. "Pa jel ti nije hladno na toj travi, dosta glume!" povikao je, time dekorativno ukrasivši izvedbu nogometnog poslijepodneva. Nakon dužeg nepotrebnog ukazivanja pomoći (jer je prekršaj dosuđen radi povlačenja za dres), igra je do kraja prvog poluvremena nastavljena još samo ispućavanjem lopte od strane vratara.

Odlučio se za vrijeme pauze spustiti do ugostiteljskog objekta ispod tribine. Preciznije, do pulta na kojem se nudilo 6 – 7 vrsta napitaka i ispred kojeg je nekoliko uspravljenih bačava glumilo visoke stolove. Preuskih tenisica i promrzlih gležnjeva se nekako jedva spustio niz stepenice. Tamo je mladačarija, ubundana u tanke crne jakne i pod crnim fantomkama, već veselo razglabala o tekućoj problematici držeći u rukama plastične čaše pune točenog piva. Nažalost, zbog velike hladnoće i navučениh fantomki, pivo nisu uspijevali niti okusiti. Tata Medić je nekako s pulta razgrnuo standardnu navijačku postavu i naručio čaj, popraćen standardnim komentarima o zimi, zdravim napitcima i ledenom čaju. Dok je veselo grabio toplu kartonsku šalicu, iza sebe je začuo poznat glas. "Može i meni jedan." iznio je narudžbu inspektor Kozlić i pružio uživljenom konobaru nekoliko kovanica. "Dosta kasnim, gužva kod prilazne ceste." pojasnio je Kozlić. "Kako i ne bi bila, kad su projektantski veleumovi napravili mali odvojak od glavne prometnice i još ga ispresijecali kružnim tokovima, valjda da bi svaki susjed imao svoj izlaz." raspričao se tata Medić razgaljen dolaskom sugovornika. "To jedino ovdje ima, da kolona gostujućih navijača lagano kampira na prilaznoj cesti, dok pored nje prolaze simpatizeri domaće momčadi. Bar ste im uštedjeli vrijeme za dogovaranje mjesta sukoba." bio je ciljano ciničan. "Ma da, na svakoj utakmici na kojoj očekujemo gostujuće navijače moramo dovući interventnu iz čitave regije. Pa onda još suca za prekršaje i nekoliko autolimara. A da znaš samo kakve su njihove dnevnice i dodatci za rad vikendom..." žalio se Kozlić, lupkajući usput po metalnoj bačvi na koju su se naslonili. Lice mu je pri tome poprimilo nejasno izduljen oblik i čudno blijedu nijansu. "Kako smo odigrali prvo?" upitao je tatu Medića, skrenuvši na važniju, ali nimalo veseliju temu.

"Ma ne pitaj. Ko da krvi nemaju. Bez zalaganja, bez organizacije, ništa! Pokušavaju nešto na silu, onda idu alibi dodavanja, obrana ko da smo nas dvojica stoperi." sazeo je dotadašnji tijek utakmice tata Medić pa uzdahnulo. "Je, mi i Gnjidaršić na lijevom beku." dodao je Kozlić, uočivši sitnog poduzetnika starije generacije koji veselo toči kuhano pivo ne bi li povećao zaradu standardno mrtvog nedjeljnog poslijepodneva. "Nešto prilika?" zanima se inspektor. "Pa onako, kao broj rješenja jednadžbe $m^3 + 14n^3 = 12$ u prirodnim brojevima." informirao ga je tata Medić. "Tako znači..." nastavi Kozlić nakon kraćeg razmišljanja i rješavanja zadatka. Malo je prignuo glavu počevši se ispod ruba vunene kape s otvorima za rogove. "Toliki milioni eura bačeni u vjetar, stadion sve prazniji i goleme naknade neprovjerenom kadru. Koja im je sad isprika? Da su predugo čekali dostavu za ručak ili što? Od četiri pojačanja koja smo doveli, šest ih je ozlijeđeno. Onih nekoliko povremenih reprezentativaca koji su trebali biti nositelji igre su u tako dobroj formi da su im oduzeli putne isprave. Ali uredno se troši na plaće desetorice na koju se više i ne računa, oni na pripreme idu gdje su saune i mediteranska klima, a mi se ovdje smrzavamo kraj bačve!" dovršio je inspektor bijesno svoj kraći monolog te u afektu opalio nogom po bačvi. Uz krik je spoznao kako bačva ipak nije prazna, popraćen podsmijehom mlađe grupacije i Gnjidaršićevim ispostavljanjem računa zbog uništavanja inventara.

Zadatak 1

Uskoro su obojica šepesala prema svojim mjestima na tribini. Dvojica ponekad vječnih optimista, obavijena oblacima lošeg raspoloženja zauzet će svoja mjesta u redu koji su odabrali prilikom kupnje godišnje ulaznice. U nedostatku igre za komentiranje, razmišljat će jesu li se zbilja morali ovako navući na nogomet i jesu li uopće mogli na to utjecati. Osim iritantno loše igre, nelogičnih izmjena koje je trener vukao pokušavajući na samo sebi smislen način popraviti nepostojeću koncepciju, tata je Medić primijetio i zanimljivo svojstvo brojeva na dresovima igrača domaće momčadi. Naime, zbog strogo rastućeg broja dozvoljenih izmjena tijekom utakmice, u zapisnik je uvršteno 30 igrača, pri čemu su brojevi na dresovima elementi skupa $\{1, 2, \dots, 2026\}$ (vjerojatno su do tog broja stigli dovodeći igrače koje plaćaju i ne koriste, pomislio je Kozlić). Prema revolucionarnom pravilniku nogometnog saveza, među 30 brojeva na dresovima igrača koji su se danas našli u zapisniku, svaka dva u parovima moraju biti relativno prosti, odnosno najveći zajednički djelitelj im mora biti jednak 1. Shvatio je da tada svakako barem 15 brojeva na dresovima igrača koji se nalaze u zapisniku moraju biti prosti brojevi. "Nije ni čudo da je prosto nevjerovatno kako loše igraju." zaključio je i sjeo. Više ga niti hladnoća nije smetala. Nekoliko minuta prije kraja regularnog dijela utakmice, pri rezultatu koji je bio nedostižan još i prije prvih izmjena, Kozlić je odlučio krenuti sa stadi-

Zadatak 2

ona. Jednostavno je ustvrdio kako ovo više ne može gledati. Tata Medić ga je kratko pozdravio i nastavio sjediti. Sjedio je na tribini, tupo gledajući pred sebe i kada su svi igrači napustili teren. Naravno, duže je trajalo da ga napuste igrači gostujuće momčadi, koji su proslavili pobjedu pred svojim navijačima na nasuprotnoj tribini. Bezuspješno si pokušavajući pojasniti situaciju u kojoj se klub našao, prosjedio je neko vrijeme sasvim sam, sve dok ga redari nisu potjerali.

U toplom, pustom tramvaju skinuo je šal i kapu. Povremeni bi putnici ušli u tramvaj prtljajući po tabletima i mobitelima zaslona veličine kuhinjskih prozora, a njemu su svi išli na živce. "Pa da, zašto bih se ja jednostavno odvezao na utakmicu, kada je bolje da nemam gdje parkirati i moram se koristiti javnim prijevozom. Kako igraju, mogli bi mi plaćati da ih dolazim gledati i slati limuzinu po mene. S kapetanom, ili barem dokapetanom, kao vozačem." razmišljao je i odlučio izaći ranije iz tramvaja. Doma mu se ionako nije išlo. Mogao je pobrisati prašinu, usisati, poslagati teglice s medom po boji i veličini, ali sada jednostavno nije bio spreman na takav angažman. Pogotovo dok mali Medić istovremeno po čitavoj kući bjesomučno vježba preskakanje vijače za dopunsku nastavu, konstantno prateći napredak u broju preskoka u minuti, u broju uzastopnih sunožnih preskoka i u broju preskoka na lijevoj nozi dok je desna u vojnoj čizmi. Takva buka i pritisak ga jednostavno izluđuju.

Sjetio se kako kćeri mora platiti privatne grupne treninge kalisteničkih vježbi. Od ponovnog uvođenja vojne obveze i nužnosti polaganja provjere vojne spremne na najnižoj razini državne mature iz Spremnosti obrane i zaštite onih za koje zaslužni odluče da je potrebno, krenula je i na dodatne instrukcije kod vojnog trenera bez čina, ali s mnogo slobodnog vremena koje isti koristi za kvalitetne vojne honorare iz ljubavi prema domovini. "No, barem jedne instrukcije koje nisu kod Zlatne krede. Iako mi nije jasno zašto je za njih nužno pripremiti kompletnu maskirnu odoru, sa četiri kacige, štitom, redenicima te popratno kompletnim repertoarom poznatih izvođača pjesama obojanih izraženim patriotizmom." komentirao je nedavno tata Medić, presnimavajući kazete. Odlučio je plaćanje treninga i razmišljanje o vojnoj spremnosti ostaviti za neki drugi dan te polako odšetao prema obližnjoj dvorani kako bi pokušao uživati u futsalu.

U dvoranu je stigao taman u vrijeme kratke pauze između dvaju utakmica omiljene lokalne lige poznate pod nazivom FAUL (Futsalska amaterska udružena liga, op.a.). Kupio je veliko bure kokica i otišao potražiti mjesto na uzavrelim tribinama. Spomenuto natjecanje je vrlo brzo steklo iznimnu popularnost među poslovnim subjektima i nevladinim profitnim udrugama pa je zanimanje za uključivanje i praćenje bilo ogromno. Srećom, uspio se smjestiti na prazno sjedalo među mjestima predviđenim za

članove Udruge neentuzijastičnih matematičara, nakon što im je uspješno dokazao da ako je n prirodan broj i d djelitelj od $2n^2$, tada $n^2 + d$ nije potpun kvadrat.

Zadatak 3

Dok je promatrao kako dežurni čistači s parketa uklanjaju lokve sokova i turšije te ostatke sendviča kojima su igrači nastojali povratiti energiju tijekom utakmice, uočio je da mu s tribine preko maše mama Medić. Znao je da će i ona biti u dvorani, jer je bila član ekipe svoje pilane, njihov zapisničar, sindikalni povjerenik, oružar i na klupi je imala pravo sjediti pored dokapetana ekipe. Dok mu je veselo mahala, u isto je vrijeme vlažnim maramicama nastojala ukloniti krvavo crvene mrlje s momčadskih dresova, nastale kapanjem ajvara iz hrenovki u pecivu sumnjiva porijekla, koje je ispred dvorane prodavao Gnjidaršićev pomoćnik. Kasnije se ispostavilo kako je protiv takvih mrlja najučinkovitija upravo tekućina od turšije, koju je poznanica pripremala isključivo prema nalogu i željama svog partnera.

Svidjela mu se atmosfera u dvorani i godilo mu je ne razmišljati o velikom nogometu, poslu i kuhanju čušpajza s jetricama. Dvorana je bila nevelika i savršeno se uklapala u stil stare škole, one prije lijevih i desnih, u vrijeme kada narod nije živio od meda i igara, već se za med moglo zaraditi, a igre sami organizirati. Tribine uz sam parket, zid na metar iza golova, lovački zelene stolice, katastrofalna ventilacija i vrh tribine s kojeg se ne vidi semafor, samo su pojačavale dojam jake amaterske lige i sveprisutnog natjecateljskog naboja. Dok su s jedne strane suci bježali pred igračima, s druge su sindikati zahtijevali očitovanje na prekršaje na svojim radnicima, a potplaćeno je osiguranje revno u hodniku bacalo zaplijenjene baklje i petarde. Pogledao je tri kratka dvoboja, od kojih su prva dva prekinuta povlačenjem u svlačionicu na otvorenom momčadi nezadovoljnih sudačkim odlukama. Idući dvoboj je kasnio s početkom jer se sudionici, članovi društva SUMA (Sindikata uočavatelja modularnih aproksimacija), nisu mogli složiti postoje li prirodni brojevi a, b, c takvi da je $S(a + b) < 5$, $S(b + c) < 5$, $S(a + c) < 5$ i $S(a + b + c) > 50$, pri čemu je sa $S(n)$ označena suma znamenki prirodnog broja n .

Zadatak 4

Nakon toga je tati Mediću postalo dosta i futsala i promatranja utakmica u bitno različitim formacijama, od $4 + 1$ i $5 + 1$ pa sve do $4 + 2$. Zlurado je istresao ostatak kokica natopljenih maslacem po okolnim gledateljima koji su ga čitavo vrijeme ometali raspravama u kojima su isticali važnost čimbenika utjecaja u matematici te krenuo doma. Kod izlaza ga je dočekala mama Medić, koja će također uskoro krenuti doma jer je u lošoj formi pa je bolje da prošetala kako ne bi bila kraj ostatka momčadi. Također ga je zamolila neka čim stigne kavu zakuha i ostavi šalicu, ako tko naiđe. Vani je lepršao lagani snijeg i tati Mediću više nije bilo toliko hladno. Niti je želio da itko naiđe. Nakon što se malo udaljio od dvorane, najednom je

zastao i proveo par sekundi gledajući u nebo. Na licu mu je zatitrao osmijeh pa se naglo okrenuo, žustrim koracima vratio u dvoranu pa izvukao mamu Medić van, usput pobacavši dresove i staklenke njene ekipe. Prošetali su do rijeke, kratko uživali u zimskom vjetriću na šetnici i sjeli u lokalnu slastičarnu starog kova, gdje se uz toplu čokoladu i dalje nudio kvalitetan kesten-pire.

Prošlo je nekoliko teških tjedana i standardno slabih prvenstvenih kola po principu bod kod kuće i nula u gostima. Tata Medić se tromo vukao hodnicima poslovne zgrade, obavljajući zadaću starijeg slabo funkcionalnog funkcionera te objašnjavao mlađima važnost mirovinskih fondova i kako bi povremeno trebali prestati zapitkivati gdje mogu provjeriti što je bilo i tko se gdje nalazio određene godine. Lagano ga je ubijala neispavanost, jer je mama Medić nakon odrađene dvostruke smjene i treninga futsala hrkala po čitave noći. Barem ga tijekom dana doma više nije progonio fijukav zvuk vijače, jer je mali Medić ozlijedio gležanj dok je tijekom preskakanja pisao zadaću iz Geometrijskih nejednakosti. Bio je neobično ponosan kada je, ležeći u bolovima, dokazao da za duljine a, b, c stranica trokuta ABC vrijede nejednakosti

Zadatak 5

$$3(ab + bc + ca) \leq (a + b + c)^2 \leq 4(ab + bc + ca).$$

Od mladih, starijih i jednako starih kolega se sklonio u ured predviđen za radnike koji dolaze na posao dok ostali rade od kuće. Prekapao je po portalima, nastojeći zaobići sve loše vijesti, poput bombastičnih najava ponosnog rušenja rekorda u mjesečnoj inflaciji i izjava rulje koja ismijava sindikate jer državni tajnik može podići veću masu od njihovih čelnika. Nakon vijesti o regionalnim emisijama uživo snimljenim prošle godine, stigao je i do sportskog dijela. Ekskluzivno je predstavljen novi trener, stari sportski direktor i nova, pojačana, rampa za parking. Istaknuta je nova energija, udovoljavanje navijačkim apetitima i, shodno tome, utrostručenje cijena ugostiteljske ponude u široj okolini stadiona. Instantno je ogladnio pa otišao do poluprazne kantine. Srećom, u tijeku su bili dani krafni pa je zgrabio nekoliko s pistacijom, medom, suhim marelicama i triljama.

Nakon posla je s kćerkom išao u kupovinu odjeće, jer se vježbajući toliko razjačala da su joj sve otvorene rolke postale uske u ramenima. Usput su kupili i dodatnu zalihu maskirne odjeće te njemu termu rublje. Smatrao je kako mu plava boja rublja previše ističe crvenilo neispavanih očiju, no zbog ozbiljnog sniženja od 0.67% se pomirio s tim.

Kroz jutarnju se maglu dokotrljao idući vikend. Kćer obitelji Medić je otišla vježbati na streljanu, ne bi li se što bolje pripremila za instrukcije. Mama Medić je otišla na trčanje u krug i kvadrat u dvorištu pilane, standardni taktički trening njene ekipe. Usput je pokušavala odrediti površinu

tetivnog osmerokuta kojemu su četiri susjedne stranice duljine 3 m, dok su preostale četiri stranice duljine 2 m.

Zadatak 6

Nakon laganog ručka, treće kave, četvrtog čaja, osme žlice meda i višeslojnog oblačenja, tata je Medić pojeo sendvič s haringom i otišao na stadion. Sjeo za stol u kafiću koji se nalazi u sklopu stadiona te naručio kavu i čaj. Uletio je u vrijeme sretnog sata pa se, kao i obično, poveselio popustima, a zatim rastužio shvativši da će mu to vjerojatno biti jedino veselje idućih nekoliko sati. Dok je na mobitelu u nevjerici gledao sastav koji će započeti utakmicu, stigao je Kozlić te se smjestio za stol. Prepoznavši inspektora, dio gostiju je napustio kafić, a dio mu je poslao besplatno piće. Inspektor se pristojno zahvalio pa objavio kako i on želi počastiti sve u kafiću - svojim prisustvom.

"Jesi vidio delegiranje? Vani su već organizirali kladionicu kolika će biti kazna za vrijeđanje. Zbog ilegalnog kladenja smo na obavijesni razgovor priveli dobar dio kopa." hvalio se inspektor. "Jesi ti vidio sastav?" pitao je tata Medić tonom osobe koju nije briga za policijski posao. "Ma jesam, ne iznenađuje me puno. Veznjaci igraju obranu, bekovi široko u napadu, napadači povučeni u vezni red da ih razigravaju. Izmjena na голу, u poluvremenu sigurno zamjena golmana. Da šokira sve, protivnike najmanje." prokomentirao je Kozlić. "Klasika, opet igramo u revolucionarnoj formaciji 2 – 4 – 1 – 3. U drugom možda u napad uđu fizioterapeut i kondicijski trening, jučer su potpisali." razmišljao je tata Medić.

"Gledaj, najava je da ćemo pred našim navijačima odigrati strpljivo, borbeno i mudro, na taj način nastaviti s kvalitetnim izdanjima na domaćem travnjaku." docirao je Kozlić. "No krasno. A broj golova koje smo zabilili u zadnjih pet domaćih utakmica jednak je broju funkcija $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ takvih da je $f(x, x) = x$, $f(x, y) = f(y, x)$ i $f(x, y) = f(x, x + y)$, za sve prirodne brojeve x i y .", zaključio je tata Medić. Šutjeli su do početka utakmice. Nastavili su šutjeti negdje do 30. minute, nakon čega je tata Medić počeo bučno bodriti, navijati i komentirati stanje na terenu, u klubu i na tribini. Do sudačke nadoknade prvog poluvremena je ostao bez glasa pa su nastavili šutjeti. Otprilike negdje do ponedjeljka ujutro.

Zadatak 7

"Kesten, zlatošipka, šumski... Hm, možda da sad probam od lipe?" šaptao je promuklo tata Medić nagnut nad ozbiljno načetu zalihu teglica meda u improviziranoj smočnici kraj bračnog kreveta. Grlo je mu poprimilo ozbiljno zagasite tonove te mu se činilo kako je dobio antibiotike s odgođenim, umjesto s produženim djelovanjem. Leđa su ga boljela, stopala otkidala i razmišljao je što sve treba pripremiti prije odlaska na posao. A u kući je imao dom zdravlja kakav se rijetko viđa i zbog kojeg je morao ostati pribran. Osim toga, svoje je stanje nastojao vješto skrivati ne bi li nekako izbjebao prigovaranje zbog idućeg odlaska na utakmicu.

Mali je Medić uspio ozlijediti i drugi gležanj, uporno preskačući vijaču na jednoj nozi. Iščašenje je sanirao vežući Langove knjige oko nogu, ali liječnik mu je prepisao strogo mirovanje pa je nastavu Tjelesne i zdravstvene kulture sada pratio na daljinu, dok su mu iz ostalih predmeta prijatelji iz razreda povremeno donosili bilježnice kako bi im napisao zadaću. Najveći problem mu je ipak pravila izrada detaljne projektne prijave popraćene fizikalnim zakonima, projektni zadatak iz izbornog predmeta koji su svi morali obavezno upisati, na inzistiranje moćnih matičnih odbora i internacionalnih vijećnika nemjerljiva utjecaja. Kći obitelji Medić se tijekom instrukcija iz vojne obuke prilično prehladila te je zbog stalnog kihanja sada bila prisiljena propuštati nastavu i vježbe gađanja. Ustvari se prehladila čitava skupina, slikajući i objavljujući selfije po iznenadnom jakom pljusku i olujnom vjetru. Povremeno bi putem društvenih mreža dobila zadatke za vježbu i informacije o nastavi, a instrukcije su morali i dalje plaćati. Odlučio ju je nazvati putem na posao, što je rezultiralo dužom raspravom o metodi određivanja uređenih parova prirodnih brojeva (m, n) takvih da je $|3^m - 2^n| = 1$.

Zadatak 8

Mama Medić se ozlijedila na radnom mjestu tijekom priprema za trening. Pomagala je namjestiti trupac na poziciju grede improviziranog gola, ali se bukvin balvan otkotrljao i pao joj na rame. Time je bila osuđena na fizikalnu terapiju i uredski posao, koji je obavljala iz dnevne sobe i podruma. Tata Medić je posljedično na sebe preuzeo kuhanje, nabavku namirnica putem web-trgovine i preuzimanje naručene hrane od dostavljača. Upoznao ih je već tako dobro da ih je sve mogao oslovljavati nadimcima i voditi osnovne neobavezne razgovore na njihovim jezicima. Jutros je nekako stigao i nimalo temeljito usisati cijelu kuću, gundajući na svu silu njemu neupotrebljivih usisivača koje su posjedovali. Na onom starom, teškom i kabastom, nije mogao zamijeniti prepunjenu vreću praznom, onog glupog robotskog nije uspijevaio programirati jer mu je odgovarao isključivo na mongolskom, a aplikacija je prestala biti dostupna prije nego su ga jeftino kupili kao pravu priliku robe s krucijalnom greškom. Štapnim se usisivačem još nekako i koristio, ali je izbjegavao prazniti njegov spremnik jer bi mu se pri tome prašina zavlčila u njušku izazivajući višesatno kihanje.

Tijekom boravka na poslu bi iskoristio priliku da se čuje s Kozličem, kako bi detaljno pretresli situaciju u nogometnom klubu i domaćoj nogometnoj ligi, za što doma nije imao niti mira niti vremena. Osim toga, inspektor je zbog prirode svog posla uvijek imao nove informacije i zaključke, što zbog izvježbane oštroumnosti, što zbog drukera angažiranih putem javnih natječaja Ministarstva obrazovanja, informiranja, znanosti i medijske polumislenosti. Naravno, provjerene je informacije inspektor dobivao i putem društvenih mreža, poglavito preko filtriranih komentara najrazličitijih ko-

risnika skrivenih iza kodnih imena, lažnih fotografija i posvemašnjeg znanja. Tako je bilo i sada pa je tata Medić zbog probadajućih bolova u grlu prepustio inspektoru da održi čitav monolog. Za to si je vrijeme složio koktel ibuprofena i paracetamola te pobacao limenke energetske napitaka kojima su se oblokavale mlađe kolege. "Znači, da sumiramo - opet ozljede, upale, kronična oboljenja, po jedan hepatitis i šarlah. Ukoliko uključimo juniore i par dokazanih kadeta, nekako ćemo imati i zamjene. Sve po onoj, dabogda imao pa nema.", dovršio je inspektor. Imao je pred sobom puno vremena, jer je u zasjedi čekao mogući upad u fakultetski arhiv od strane mrkih antikvara s crnog tržišta. Tu je informaciju nedavno dobio preko vrha samog sveučilišta, u ludo vrijeme kada je vrijednost rijetkih tiskanih primjeraka časopisa koji su prešli isključivo na on-line izdanja rasla brže i od same inflacije te su u određenim interesnim skupinama vrijedili srebra koliko su teški. Kozliću takav interes nikako nije bio jasan, jer je takve časopise uglavnom izbjegavao, osim što se sindikat kojem nije morao plaćati članarinu, popuštajući pred inicijalnom prvom pretponudom, izborio za doživotnu pretplatu na časopis *Oružje & pendreci*.

S druge strane, tatu Medića je brinula takva situacija. Mama Medić i on su cijenili tiskana izdanja, drugo nisu niti listali, a svoju zbirku časopisa s nagradnim zadacima ne bi dali niti za sav med njihova onečišćenog kraja. "Ne znaju nove generacije cijeniti prijenos znanja. Da im i daš nagradni zadatak, ne bi niti pokušali riješiti, već samo pitali umjetnu inteligenciju. A što bi i čitali stranu po stranu, kad im umjetna inteligencija može odmah sklopit sažetak sa svim bitnim detaljima.", ponavljala je često mama Medić. Nažalost, Medići nisu bili svjesni kako su vlaga, moljci i masne šape da tada već dobrobrano poništili njihovu kolekciju.

"Što je s rubrikom dolasci i odlasci?" raspitivao se tata Medić, više iz pristojnosti nastavljanja razgovora. "Došla trojica pa odmah na posudbu. Otišla četiri prvotimca, šest juniora, dva pionira. Oni idu u kompletu s braćom i sestrama. Uglavnom, prodani svi za koje je bilo ikakvog interesa. Mahom u drugu ligu, valjda da nam budu konkurencija iduće sezone." izdiktirao je Kozlić. "Pa i treba, inače bismo bili prejaki za njih. Baš dobro da imamo stadion, možda je vrijeme da se i tu razmotri prodaja, iznajmljivanje ili demontaža. Ajde vidjet ćemo, moram na propisanu pauzu." dovršio je razgovor tata Medić.

Odlučio je da gostujuće utakmice više neće gledati, sukladno preporukama kardiologa, liječnika obiteljske medvjede medicine, ortodonta i ornitologa, koji mu je bio donekle blizak prijatelj i povremeno se volio ugniježditi u domu obitelji Medić. Nije mu trebao sav taj stres i živčiranje, pogotovo u nečemu na što nikako nije mogao utjecati i vrijeme provedeno pred ekranom je svakako trebao bolje iskoristiti. Bio je ustrajan u svojoj od-

luci, sve do pred sam početak prijenosa. Tada bi mu adrenalin skočio, šape bi se počele znojiti, tijelo bi uskuhalo i više mu nije bila opcija provoditi vrijeme na ikoji drugi način. Zatvorio se u sobu i smjestio pred televizor. Oglušio se na sve sugestije i pozive ukućana, glasno je komentirao događanja na terenu i sučeve odluke, podržavao i vrijeđao, kako bi mu već došlo. U poluvremenu je, razmjerno zadovoljan odgledanim, odjurio u kuhinju te priredio prezaslađene napitke, zdrave grickalice i slastice. Zatim se opet smjestio gledati prijenos, ljut što su počeli drugo poluvrijeme bez njega. Ubrzo mu više nije bilo niti do jela niti do pića. Od prikazane igre i kretanja rezultata se osjećao kao da trpi udarac za udarcem, vrućina u njemu je rasla i znoj je počeo izbijati kroz krzno. Do sredine poluvremena je bio siguran kako ima znatno povišenu tjelesnu temperaturu, tlak i šećer u krvi. Nije mogao dočekati da trener posegne za zamjenama kako bi barem pokušao promijeniti odnos snaga na terenu. Kada se jedan igrač napokon spremio za ulazak u igru, pomoćni mu je trener na klupi nešto tumačio i tumačio pokazujući mu papire u pripremljenom fasciklu. Koliko je tata Medić mogao vidjeti u prijenosu, pomoćni je trener prelistavao dokaz da za proizvoljne prirodne brojeve a, b i n postoje cijeli brojevi x i y takvi da je $(a^2 + b^2)^n = x^2 + y^2$. "Pa to možeš u tri reda, mijenjaj više!" urlao je tata Medić. Nažalost, izmjene nisu donijele pozitivan pomak u igri. Niti negativan, ali to je bilo i teško ostvarivo, obzirom kakva je igra bila u tim trenucima. Dok su se pojedini igrači sudarali na terenu, neki napadali na pogrešnu stranu, a neki propuštali loptu kako ne bi eventualno ostalo zabilježeno da su ju izgubili, tata Medić je raširio oči u nevjerici. "Možda i nije sramota igrati u drugoj ligi iduće godine, ali ovako igrati je sramota u svakoj profesionalnoj ligi." razmišljao je.

Zadatak 9

Taman negdje pred sudačku nadoknadu, u svoj nemoći prikazanog je osjetio tupu bol u donjem dijelu leđa. Stisnuo se na kauč, pritišćući bolno mjesto. "A od čega li je to sad?!" zavapio je poluglasno. Nekako nije bio siguran. Od ručka ne bi trebalo biti, nije dovršio treću porciju gorkog variva i pojeo je svega pola posude tiramisua, obogaćenog posebnom aromom kruškovca, ekstremno jakom kavom i posutog kakaom iz doba Univerzijade u Zagrebu. Nije ni od vježbanja, u zadnje vrijeme je bio malo van forme pa je broj odrađenih vježbi smanjio na nulu, kad već manje od toga nije išlo. Ne bi trebalo biti niti od utakmice, do sad je valjda navikao na katastrofe i blamaže. Iako mu se činilo kako se ove sezone tone dublje od očekivanog. Zaključio je kako to mora biti od viška kućnih i poslovnih obaveza, što se svakako mora reducirati u bliskoj budućnosti. No, postojao je i neki crv sumnje koji mu je tumačio kako u boli udio ima sve od navedenog.

Bol nije popuštala, ali opsada protivničkog šesnaesterca jest. Ako se to uopće moglo nazvati opsadom. S krajem utakmice je osjetio kako mu je

temperatura urnebesno kipuće porasla, a raspoloženje ekstremno splasnulo. Pogledao je na mobitel koji bi svako malo zabrujao na drvenom stoliću od lošeg kartona. Poruke od kolega, poziv od direktora, podsjetnik za naručivanje lijekova i vraćanje žutih knjiga u Springerovu knjižnicu, zatim poziv za besplatno objavljivanje u MDPI-u uz masno plaćanje, a onda se na zaslonu prikazao i video-poziv od Kozlića. Naravno, kako bi prokomentirali utakmicu. Tata Medić je pomislio kako drži mobitel star barem 15 godina, malih dimenzija i izuzetne čvrstoće, kako se to nekada radilo. Onako, uz smanjenu potrebu za zaradom i povećanu potrebu za iskazom kvalitete. Ispustio ga je na pod sobe. "Nekako mi je sad lakše, a temperatura i bol popuštaju." pomislio je. Iduća je dva sata proveo tražeći bateriju i poklopac mobitela pod namještajem, usput uklanjajući prašinu, paučinu i nagomilane papire koji su svjedočili o pokušajima rješavanja nagradnih zadataka. Nakon toga je sklopio mobitel, na kojem se nije nalazila niti jedna nova ogrebotina te otišao na malo vježbanje, da se napokon ispuše.

Vjetar je uporno fijukao i zavlacio se pod jaknu tate Medića, koji je stalno iznova namještao šal. Zubato je sunce zašlo iza zapadne tribine, ostavljajući samo slabašne tračke nad stadionom. Kozlić je podigao ovratnik na službenoj vjetrovki, uvijek se u tom stilu osjećajući kao Eric Cantona. "Čuj, hvala za onaj transparent u prošlom kolu. Dobro si se sjetio pozdraviti odsutne i poželjeti im brz povratak na tribinu. Šteta da ga nisam vidio u direktnom prijenosu, ali ipak smo u to vrijeme imali raciju u tvornici šalabahtera za gradivo usmenih ispita iz matematike za studije tehničkih nauka." obratio se tati Mediću. "Mislio sam da su takve stvari zamrle krajem prošlog stoljeća." promrmrlao je tata Medić i nastavio: "Ma ništa, malo kreativnosti na tribinama kad već kronično nedostaje kreacije na terenu. A dobro mi je došla i neka zanimacija, da se malo opustim i popunim vrijeme za prisilno odabrane dane godišnjeg po slobodnom izboru."

"Što ti kažu tvoji kad vide da tome posvećuješ toliko slobodnog vremena?" interesirao se Kozlić. "Ma ništa, navikli su kako je teško razumjeti emociju i život navijača. A nakon sportskih ozljeđa su promijenili interese i u zadnje su vrijeme zauzeti pripremom za pub kviz na temu poznavanja algebarskih mnogostrukosti i projektivnih shema. Odlučni su u namjeri da pobjede i osvoje nagradno polusatno putovanje na institut gdje je zaposljeno preko 1000 fizičara." ponosio se porodicom tata Medić. "Nema šta, prava velesila. Kako si uspio okačiti taj transparent na ogradu?" upita inspektor. "Bez problema, svi ostali su bili zabavljeni napadanjem uprave i međusobnom tučom navijača. Kad sam skidao transparent su mi čak i neki igrači dolazili pomoći, nudili mi i dresove za ponijeti.", dometne tata Medić. "Jesi uzeo?" iznenadio se inspektor. "Ma jok, to sve blatno i zazelejneno od trave tijekom izležavanja. Meni je pranja veša sad već preko glave,

stalno po dvije ture dnevno, slaži, suši, vadi maramice iz džepova, skidaj piljevinu, katastrofa. Nego, što misliš, imamo li se još šanse izvući?" zatražio je inspektorovo mišljenje. "Samo u teoriji. A i to je čudo, obzirom kako igramo." zaključio Kozlić spustivši pogled.

Vjetar se smirio pa su šutke sjeli. Nakon nekog vremena, dok su bili obavijeni tjeskobnom tišinom samotnog okruženja, inspektor prozbori: "Dočekat ćemo i mi utakmicu čiji će nam kraj označiti osvajanje titule." "Misliš da hoćemo?" upita tata Medić, a inspektor nastavi: "Tada ćemo proslaviti, nakon zadnjeg sučeva zvižduka." "Da, nakon zadnjeg." uzdahnu tata Medić i zažmiri, zamišljajući bolja vremena i dugu nakon kiše. "Taj zvižduk će se čuti daleko, daleko." "Hoće, daleko." "Do Dublina." "I dalje."